

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/294/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717209165
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717209165.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: P. R., trvale bytom P. V., E. XXXX/XXX-X, proti žalovaným: 1/ U. M. W., trvale bytom P. V., F. XX/X, 2/ K-Y., s.r.o., so sídlom Z., V. 5, C.: XX XXX XXX, právne zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. U. B., s.r.o., so sídlom V., E. nám. 1, IČO: XX XXX XXX, za účasti intervenienta na strane žalovaného 2/ R. - F. poisťovňa, a.s., so sídlom V., Y. rad 4, IČO: XX XXX XXX, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. júla 2018, č.k. 7C/83/2017-108, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom konanie zastavil a druhým výrokom priznal žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ k povinnosti zaplatiť mu titulom náhrady škody sumu 1.200 eur, dôvodiac, že uvedená suma mu žalovanými bola spôsobená neodborným ošetrovaním jeho zubu v rámci poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním zo dňa 11.07.2018 súdu oznámil, že podanú žalobu berie v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť. Preto súd v zmysle § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. Následne, nakoľko žalobca späťvzatím žaloby procesne zaviniel zastavenie konanie, v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP obom žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku o nároku na náhradu trov konania. Poukázal na jeho nízky príjem a namietal, že nerozumie, prečo by mal platiť trovy konania žalovaným za konanie, ktoré sa ani nekonalo, resp. ak sa konalo, tak v jeho neprítomnosti bez toho, aby mu túto skutočnosť súd prvej inštancie oznámil. V odvolaní bližšie poukázal na svoju nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu. Dodal, že žalobu zoberal späť z dôvodu, že má nízky príjem a nemal financie na zaplatenie súdneho poplatku. Žiadal preto odvolací súd, aby o trovách konania rozhodol tak, že ani jednému z účastníkov konania trovy konania neprizná.

3. K podanému odvolaniu žalobcu sa žalovaní písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu, vo výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým súd konanie zastavil, odvolaním napadnuté nebolo, preto je uznesenie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. V zmysle citovaného ustanovenia má v prípade späťvzatia žaloby povinnosť nahradiť trovy konania tá strana, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. V prípade, ak by vzal žalobca žalobu späť preto, že zo strany žalovaných došlo k správaniu, ktoré má pre žalobcu obdobné následky ako vyhovie jeho žalobe, bolo by možné konštatovať zavinenie zastavenia konania žalovanými. Takáto situácia prichádza do úvahy vo všeobecnosti v prípade, keď žalovaný v priebehu konania uhradí žalované plnenie, teda vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci samej dobrovoľne splní žalovanú povinnosť.

8. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

9. Odvolací súd sa v danom prípade stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca späťvzatím žaloby v celom rozsahu procesne zavinil zastavenie konania, a preto bolo vecne správne v zmysle § 256 ods. 1 CSP rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovaným 1/, 2/ sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Pri rozhodovaní o trovách konania v prípade späťvzatia žaloby je totiž právne významné to, ktorá strana konania procesne zavinila zastavenie konania. V tomto prípade žalobca v podaní, v ktorom zobral žalobu späť v celom rozsahu iba uviedol, že nemá peniaze na zaplatenie náhrady trov konania a ani na súdne poplatky. Túto skutočnosť však nemožno pričítať žalovaným 1/, 2/, ktorým v konaní vznikli trovy, a tiež nemožno tvrdiť, že zavinili svojim správaním zastavenie konanie (teda že by splnili žalovanú povinnosť). Preto je nutné i vzhľadom na zodpovednosť žalobcu za podanú žalobu akceptovať, že zastavenie konania zavinil späťvzatím žaloby žalobca.

10. Odvolaciemu súdu nedáva význam námietka žalobcu uvedená v podanom odvolaní poukazujúca na to, že nesúhlasí s platením trov konania za „konanie, ktoré sa ani nekonalo, resp. ak sa konalo, tak v jeho neprítomnosti“, nakoľko konanie na súde prvej inštancie začalo podaním žaloby v zmysle § 156 CSP, riadne prebiehalo, pojednávanie bolo nariadené (hoci odročené), súd prvej inštancie v konaní postupoval a vykonával úkony predpokladané Civilným sporovým poriadkom.

11. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. V odvolacom konaní mali plný úspech žalovaní, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní im však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd vyslovil, že žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

13. Záverom odvolací súd dodáva, že na sociálnu a majetkovú situáciu je možné prihliadať pri rozhodovaní súdu prvej inštancie o spôsobe zaplatenia výšky trov konania (napr. formou splátok).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).